

(Monsey, NY)  
**פלג המנחה ע"ש - 6:45\***  
**הדלקת נרות שבת - 7:59**  
**זמן קריאת שמע / מ"א - 8:35**  
**זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:11**  
**סוף זמן תפילה/להגר"א - 10:25**  
**שקיעת החמה שבת קודש - 8:18**  
**מוצאי"ק צאת הכוכבים - 9:08**  
**צאת"כ / לרבינו רם - 9:30**

\*מי שמחליק מוקדם אל לאחר מכן עזם קבלת שבת משיא"ב יצא ברוך

בראתי  
יצר הרע  
ובראתי לו

**TORAH TAVLIN**  
**IS NOW AVAILABLE**  
**ONLINE TO VIEW ARCHIVES,**  
**STORIES, ARTICLES OF INTEREST**  
**OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE**  
**THIS TORAH SHEET WEEKLY.**  
**WWW.TORAH TAVLIN.ORG**  
**OR SEND AN EMAIL TO**  
**TORAH TAVLIN@**  
**YAHOO.COM**

**פרק א'**  
**דאבות**

**34 MARINEE WAY**  
**MONSEY, NY 10952**

## שבת קודש פרשת נשא – י"ב סיון תשע"ח Shabbos Parshas Naso - May 26, 2018

### טיב התבלין

בבחינת **נאס'** המורה על מידת השפלות, שאינו כי אם כדבר הנטפל, וגם בחינת **נאס'** המורה גם כן על מידת הענוה, ובמאד"כ (שמות טז, ז) ונחנו מה, ואם יזכה ויכיר בשפלותו או יזכה להיפקד מן השמים, ומצד היותו נצר **לבית אבותי'** – להעם המובחר יזכה להמשיך עליו השראת השכינה, וממילא יהיה ראוי להתעלות. ענין זה רמז לנו הכתוב גם כן בפרשה הבאה (להלן ט, ז) בעת אשר באו הטמאים לפגש אל משה וטענו, למה נגרע לביתנו הקריב את קרבן ה' במועדו, ואמר להם משה עמדו ואשמעה מה יצוה ה' לכם, כי אלו הטמאים לא האיר להם ההצלחה פנים, ולא זכו להיות נשמרים בטוהר, והיה זה מצד בחינת 'אורה' שהיה בהם במידת מה, כי כאמור לעיל זוהי הגדרה לסילוק השכינה ולשאר הנכשולים והדר ניכר גם כן בדיבורם בטענתם אל משה נגרע כי זוהי דרכם של המתנזרים שלבם אומר להם כי הכל שלהם, ועל כן מעלים הם להקשות למה שונה הוא משאר אנשים למה הוא לא זכה במה שזכו אחרים. הכל הוא בלשון למה, ולזה אמר להם משה עמדו ואשמעה מה יצוה ה' לכם' מה' מורה הוא על מידת הענוה, וכיוון משה לומר להם, אם הפצים אתם לזכות לטוהר, ולהקריב קרבן ה', עליכם להיות ברכונם בבחינת 'מה' ועליכם להושרי את מידת הענוה בפנימיות הלב, וזו משמעות הלשון **מה יצוה** כי 'יצוה' הוא מלשון 'צויתא' וחידור, וכיון לאומרים שיתברקו במידת הענוה, [אך בכוונתנו להטיל דופי ח"ו בבני אותו דור, שהיו צדיקים וקדושים, ואי אפשר כלל להשיג את מעלתם, אך מאחר וכל תורה צריכה לימוד, אפשר לומר כי זה היה המכשול ללמדנו] השי"ת יהיה בעזרינו שתהיה היכולת בידינו לשרש אור רעת הנאות, ונזכה לשלמות ולתועלת בזכות מידת הענוה.

'קדוש' הוא תואר לשער שלו, ולא תואר לגוו, דאם כן (היינו, שהוא תואר לגוו), לא היה לו להיכתב בין 'תעד לא יעבור על ראשו' לגדל פרע שער ראשו, ואף על פי שלא נזכר שער למעלה, מכל מקום הוא בכח המאמר 'תעד לא יעבור על ראשו', שפירושו, על שער ראשו, כי כן דרך הכתוב לכתוב 'ראשו' במקום 'שער ראשו', וכמו 'גלגל את כל שער, את ראשו' – וגלגלה את ראשה'. והנה ר"ל חרשו בספרי 'קדוש יהיה, זו קדושת שער, או אינו אלא קדושת הגוף, כשהוא אומר 'קדוש הוא', הרי קדושת הגוף אמור, הא מה אני מקיים 'קדוש יהיה', זו קדושת שער', אלא שעם כל זה לא הוריענו למה יהיה הראשון קדוש שער והשני קדושת הגוף, ולא ההפך, ועל כרחך אנו צריכים גם כן לפירושו 'גלגל' אולם ב'ספרדני' ביאר, "איש כי יפליא, יפריש עצמו מן הבל ותרענוגות בני האדם. לגדור נדר נזיר, להיות נזיר ופרשו מן התענוגים המורגלים להזיר לה, להפריש עצמו מכל אלה, למען יהיה כולו לה, להתעסק בתורתו וללכת בדרכיו ולדבקה בו. מיין ושכר יזיר, לא יסגן את עצמו בצום, שממעט במלאכת שמים כדבריהם ז"ל, ולא יצטר גופו במכות פרושים כמנהג צבועים וכומרים. אבל יפריש עצמו מן היין, שבזה הוא ממעט את התפילה מאוד, ומכניע יצרו, ולא יתש כוחו בזה כלל. תעד לא יעבור על ראשו, ובוה ישליך אחרי גיוו כל מחשבת יופ' ותיקון השער. קדוש יהיה, בגדל מן התאווה החומריות. על נפש מת לא יבוא, לא יחלל את עסקי קדושתו על ידי שיתעסק בכבוד מתים וכו'. קדוש הוא לה, יזכה ליאור באור החיים ולהיות מוכן להבין ולהורות, כראוי לקדושי הדור'.

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

מאת הגה"צ רבי גמליאל הסון רבנובין שליט"א ר"י שער השמים ירושלים עה"ק  
**נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבותי' (ד-כב) - עקב ענה דאת ה' הקדמה למאמרנו מן הראוי לתביא דברי הוזהר הקדוש, (ו"א, קכב): וז"ל דכ"י פתח רב מתיבנא, מאן דאדור ועד אדור רב, מאן דאדור רב אדור ועד' עכ"ל, כלומר, מי שמחזיק עצמו בשפלות וקטן הוא בעיני עצמו, הוא באמת גדול, (כי זוכה הוא לשלימות מעלת האיש הישראלי) אבל מי שמחזיק עצמו גדול, ושלם, באמת קטן הוא, [מתרחק הוא ממעלת השלמות והטוב] ענין זה מבואר בדברי חז"ל, ובספרי יראה, שהענוה היא המביא את האדם לידי גדולה תשלמות, ולידי קרבת השי"ת, והגאות מביא לידי הפכו, והוא לך לשון הגמ' (ברכות מג): המודל בקומה וקופה אפילו ארבע אמות, כאלו דרוק רגלי השכינה, דכתיב (ישעיה ו, ג): מלא כל הארץ כבודו, הוצא לנו, שרמטגא אינו ראוי ומוכשר לשום הצלחה, לא לקרבת אלקים ולא לידי שום מידה של התעלות. ענין זה רמז במקרא שלפנינו, **נשא את ראש'** – כשרוצה האדם לזכות לידי נשיאות ראש, וחפץ הוא לבוא לידי זיכור והתעלות במעלות העבודה, וכמו"כ לשאר הצלחות אשר על ידם יבוא לידי גדולה וחשיבות, מוטל עליו להתחזק במידת הענוה, ולהיות בבחינת **'בני גרשון'** – דהיינו שידאה את עצמו כגרשו מהיכל המלך, דהיינו שיכיר במידת אפסיותו, כי אף אם זוכה האדם למעלה מסוימת בתורה או בעבודה מכל מקום, אין זה כלום לעומת מה שעוד יכול לזכות, וככל שהאדם מתעלה יכול הוא ביותר להכיר עד כמה הוא עדיין דרוק מהבזרה ויגדור, ומוכשר הוא יותר להתחזק בענוה, ולראות את עצמו כגרשו מהיכל השי"ת, וכמו כן יכיר בעצמו שאינו כי אם**

**מאצרותיו של המגיד**  
מאת הרב שלום פשרל שליט"א מגיד משרים בק"ק בית שמש  
**עד מלאת הימים אשר יזיר לה' קדוש יהיה גדל פרע שער ראשו**  
(ו-ה) - **ביאור בפילות לשון ה'קדושה' הנאמר אצל הנזיר**  
כתב רש"י, 'קדוש יהיה, השער שלו, לגדל הפרע של שער ראשו. פרע, נקוד בסגול, לפי שהוא דבוק לשער ראשו', כלומר, פרע של שער ראשו, ופירוש 'פרע' גידול של שער, וכן 'את ראשו לא יפרע', ואין קרוי פרע פחות משלושים יום'. וכתב ב'גור אריה' (למוד"ל מפרגא אות ב'), 'קדוש יהיה השער שלו, פירוש, כי קדוש יהיה' שהוא קדוש לעניין זה דרשערו קדוש, ומכיון דרשערו קדוש שער, עליו 'קדוש יהיה', ודרשו ב'ספרי', 'או אינו אלא קדושת הגוף, כשאומר 'קדוש הוא' (לקמן בפסוק ח'), הרי קדושת הגוף אמור, ומה אני מקיים 'קדוש יהיה', על כרחך לעניין השער שלו, שהוא קדוש, ואין לומר איפכא (היינו, ש'קדוש יהיה', קדושת הגוף, ו'קדוש הוא', קדושת השער), כיון ד'קדוש הוא' קדושת הגוף משמע, וממילא 'קדוש יהיה', קדושת השער, וגם משום שכתוב אחריו גדל פרע שער ראשו, ועל כרחך צריך אתה לפרש 'קדוש יהיה, לגדל פרע שער ראשו', דאם לא כן (ואלא, שגדל פרע שער ראשו' הוא עניין בפני עצמו), הוי ליה למכתב 'גדל פרע שער ראשו', ולפיכך צריך אתה לומר 'קדוש יהיה' השער שלו, וקאי על מה שעליו לגדל פרע שער ראשו', ואולם ב'אבן עזרא' כתב, 'וטעם גדל, 'גדל' (גדל' – וב'מורה' הוסיף, 'קדוש יהיה השער שלו, כך איתא ב'ספרי', פירוש, כי מילת

**נמשל**: A Nazir is a man who voluntarily takes an oath to abstain from all worldly pursuits, including drinking wine, cutting hair, and becoming impure. And yet, the *Torah* calls him a "sinner" (siner) since such extreme behavior is not encouraged. One should live his life by the ideals of the *Torah*

**A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY**  
**The Greatest Mitzvah of All (78) - "תלמוד תורה כנגד כולם"**  
**Torah Study vs. Mitzvah Obligations (cont.): Answering**  
**A. A very common question with regard to the**  
**דברים שבקדושה**  
 topic of pausing in the middle of learning is what to do when one is learning, or taking part in a *Torah shiur* in a place of *Tefillah*, and a *minyan* reaches certain places where *Amen*, *Borchu*, *Kedusha*, etc., is recited out loud. Should he/they pause learning and answer with the congregation, or should he/they just continue learning without interruption? Since not all these *Tefillah* "responses" have the same *halacha*, we will discuss them one by one, first as an individual and then as an entire group.

**“Boruch Hu U’varuch Shemo.”** If one is in the middle of learning and *Chazarus Hashatz* (repeating over *Shemona Esrai*) starts, he should not interrupt to answer **“Boruch Hu U’varuch Shemo”** because there is no obligation mentioned in the *Gemara* to respond to it. Rather, it is proper conduct based on what the **Tur** (1) writes that he heard from his father, the **Rosh**. **“Amen.”** On the other hand, saying *Amen* is indeed an obligation for all those who hear a *beracha*, and at first glance this includes those who are in the midst of learning *Torah* and can hear the *beracha*. There is a difference of opinions among the earlier *Acharonim* whether one who is learning must stop for *Amen*. The **Kaf Hachaim** (2) brings from the **Pischei Teshuva** that one has

## הוא היה אומר ...

**R’ Moshe Sternbuch *shlit’a* (Taam V’daas)** writes:

We see from here uncovering a married woman’s hair is a disgrace which compares her to a harlot. Even the slightest amount of hair may not be uncovered, but the more hair that is uncovered, the greater the disgrace. The **Rambam** says that even the *sotah*’s hair remained partially covered. He writes: *“She stands between them without a net and without a cloth, just in her clothes and with a skullcap on her head.”* Even she was forbidden to completely uncover her hair. This contradicts those who think that any small covering is enough. In fact, no hairs may be visible at all. ”

**Chacham Rabbeinu Chayim ben Attar *zt”l* (Ohr HaChayim HaKadosh)** writes:

*“Hashem shall bless you and protect you.” Chazal tell us that this blessing refers to parnassa - one’s livelihood. As we know, ‘One who increases his possessions, increases his worries,’ and the minds of wealthy people are unsettled as they must supervise all their assets. Their time is always short and their nerves under strain. However, Hashem’s blessing will only enrich a person and will not add sadness with it.’ For Hashem’s blessing is complete. Thus, after He blesses us with wealth, He then ‘protects’ us from all the worries and problems associated with prosperity, as the Torah tells us, ‘You shall be only on top, and you will not be on the bottom.’”*

**A Wise Man** would say: “The reason a dog has lots of friends is that he wags his tail not his tongue.”

Printed By: Mailway Services,  
 Serving Mosdos and Businesses  
 Worldwide Since 1980  
 (1-888-Mailway)

**Look at the Master List! ...**  
 together respecting Hashem  
 Kvodshomayim@gmail.com  
**1,810+ verifiable signatures \* 855.400.5164 \* kvodshomayim.org**

**Mazel Tov to Mr & Mrs Yitzzy Scheiner and Mr & Mrs Mendy Schonbrun on the birth of their granddaughter Malka to their children Eli & Chanala. May they see nachas always**

and not think that he must be holier by denying himself in this world. The **Kozhnitzer Maggid *zt”l*** would say: “It is better for one to not fast all day and fool the rest of the world into thinking that he is fasting, then to actually fast all day and fool himself into thinking that he is holier than everyone else!”

מאת מנה"ר ברוך הירשפלד שליט"א  
**ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס**  
 to stop and answer *Amen* like every other *mitzvah* one has to stop for when he can’t send another to take care of the *mitzvah*. The obligation to answer *Amen* is on all those who hear and one cannot take care of that with someone else. However, other opinions (3) hold that one does not have to stop his learning to answer *Amen*. **Opinion of Contemporary Poskim.** Contemporary *Poskim* like **R’ Shlomo Zalman Auerbach *zt”l*, R’ Shmuel Vosner *zt”l*** and others (4) rule like the second opinion that one doesn’t have to stop his learning to answer *Amen*. They suggest a number of reasons for this (according to the understanding of this writer):

- 1) Answering *Amen* requires proper concentration to know what he is answering on and to time it properly so it shouldn’t be a "אמן יתומה" (an "orphaned" *Amen* that is not said right after the end of *beracha*), or a "אמן חטופה" (a "rushed" *Amen* that is said before the *beracha* is completely finished). Since it is very hard to do this while one is concentrating in the middle of learning, *Chazal* never required one to say *Amen* in this situation. (Reasoning of **Salmas Chaim**, *ibid*)
- 2) The obligation of saying *Amen* was required only when a person is somewhat involved in that activity. However, if someone is obviously part of another *mitzvah* activity, there was never an obligation put on him to answer *Amen*. (Reasoning of **Halichos Shlomo**, *ibid*) To be continued.

(1) טור אור"ח (2) כף החיים קבד"כ (3) שו"ת דברי דוד מ"א שו"ת שלמת חיים שני (4) הליכות שלמה הל' תפילה טו, שבת הלוי ט,טג, תשובות והנהגות בעה

**Mazel Tov to Matis & Devorah Friedman on the birth of their first grandchild to their children, Tuvia & Ayala, and to the Lamm, Minzer & Friedman families.**  
 זה הקטן גדול יהיה  
 כשם שנגש לביתו כן  
 כנס לתורה חופה ומע"ט

# מעשה אבות .... סימן לבנים

ואת כי שטית תחת אישך וכו' נממאת ... יתן ה' אותך לאלה ולשבעה כתוך עמך בתת ה' את ייכך נפלת ואת במתך צבה (ה-כג.)  
In his later years, the great *Sephardic* leader, **Chacham Chayim Yosef Dovid Azulai ז"ל**, renowned throughout the world by his acronym, **Chid”a**, remarried and settled in the Italian city of Livorno. After a life spent traveling around the world raising money for the beleaguered Jewish community of Chevron and strengthening Jewish communities near and far, the Chida was happy to live out his remaining years focused on his writings and teaching *Torah* in his *yeshivah*.

In “*Shem HaGedolim Hachadash*,” an amazing story is told about the holiness of the Chida. One day, as he was sitting in his *yeshivah* discussing halachic matters with members of the Livorno *Beis Din*, a well-respected man came to him with a complaint that he suspected his wife of possible infidelity, since she had been spotted cavorting with another man in private. The Chida listened to the man’s accusations and whatever proof he claimed he had, and then he declared that according to the laws of the *Torah*, he must divorce his wife immediately. This proclamation took the room by storm as everyone - including the accuser himself - wished to understand upon what basis did the Chida make this ruling?

One of the head judges of the *Beis Din* was outraged. The woman in question was a relative of his as well as a number of the other judges, and he believed he knew her character well. “Our great and holy master,” he began as he turned to face the Chida, “teach us from whence you have derived this ruling? There are no witnesses. This man brings no real proof. What is this? Prophecy? Are you now a prophet who brings down the word of Heaven? Do we not read very clearly that *Torah* ‘*Lo Bashamayim Hee*’ - the *Torah* did not remain up in Heaven, and we do not abide by Heavenly rulings down on this earth! Or maybe the master is displaying *Ruach Hakodesh*, the Divine Spirit, in his words? If so, this can be a very dangerous precedent, for due to our many sins, we do not have a Temple, nor do we have prophets and priests who can speak to *Hashem*. What we do have is the words of our Sages and our understanding of the holy *Torah*!”

All those present stared at the Chida indignantly, but he paid them no mind. He looked at the man who had accused his wife and once again stated matter-of-factly, “You must divorce your wife at once!”

Well, this didn’t sit well with the judges and they rose to defend the woman’s honor in the city. In due time, a large scale conflagration broke out and the city of Livorno was torn with strife. The judges and the woman’s family led the charge against what they considered a “frivolous” ruling, while the defenders of the great *Chacham Azulai* insisted that if the *Gaon* had ruled so decisively in this matter, it was obviously with good cause.

The elderly Chida was told about the huge *machlokes* that was raging in the city and he immediately worked to quell the argument. His first directive was to call the woman herself to his office in the second floor loft of the Livorno Yeshivah. He wished to speak with her and he insisted that she come at once so the matter can be put to rest.

The defiant woman came and stood in the entranceway of the Chida’s office. The moment he saw her, he stood up and removed a *Sefer Torah* from the small *Aron* in his study. He opened it to the *parsha* of *Sotah* and began to read aloud in the familiar sing-song melody of the *Trop*. The woman stood there for a while and then rudely turned her back and began to leave. As she was about to walk down the steps, the Chida raised his voice and read out loud, “*If you have not strayed in defilement ... you shall be innocent... but if you have strayed with someone other than your husband ... Hashem will make you a curse among your people ...*” As her foot touched the first step to go down, she suddenly doubled over and her face began to turn colors. Her eyes bulged in their sockets and she cried out in pain as the Biblical curse of the *Sotah* came to pass right before the people’s eyes! A few rushed to help her but it was too late and they screamed, “Hurry and remove this cursed woman, so that her corpse doesn’t defile the holiness of the Chida.” It was clear to one and all that the Chida was a saintly *Tzaddik* and not one to be trifled with. In commemoration of this miraculous occurrence, a number of the wealthy members of the community paid to have the the steps leading down from the Chida’s study coated in gold.

## משל למא הדבר דומא

ובפר עליו מאשר המא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא וגו' (א-י)

**משל**: A man spent his days steeped in prayer, fasting and torturing himself as a way to do *Teshuvah* for his sins. Many people were impressed with the penitent’s efforts and urged him to go see the holy **Rizhiner Rebbe, R’ Yisroel Friedman ז"ל**, to receive *semicha* and enter the rabbinate.

He came to Rizhin and appeared before the *Rebbe*. He explained that he wore only white, drank nothing but water, would roll in the snow and stick nails into the soles of his shoes as “סיגופים” (self-mortification), as well as hit himself every day with 40 lashes, to receive the proverbial *תפלה*.

The *Rizhiner* did not say a word. Instead he focused his

gaze outside, as he watched the stablehands bring the horses in from the cold winter’s snow, to drink from the trough.

He turned to the man and said, “Do you think I am impressed with your actions? It seems to me no different than the horse outside. He too wears a coat of white fur every day; he too, is brought to drink water at the drinking trough. The blacksmith drives nails into the bottom of his horseshoes as he prances around in the snow. And to top it all off, his master keeps hitting him with his riding whip”

The *Rizhiner* concluded by saying, “But at the end of the day, he remains nothing more than a horse....!”

ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר הקריב את קרבנו קדשת כסף אחד ... (ו-ח.יג)

The end of the *sedra* describes all three *korbanos* the *Nesiim* brought and the dedication offerings. If you look at them you’d see that they are all identical. A *Bar Mitzvah* boy reading this *parsha* might think it is quite hard due to its size but in truth, he would find himself reading a sizeable group of the same *posukim* twelve times. The question is why did they all bring the same *korban* and why is it repeated 12 times? After all, every word in the *Torah* is very valuable.

The *Medrash* says that the *nasi* of *shevet Yehuda* was *Nachshon ben Aminadav* and after him came the second *nasi*, *Nesanel Ben Tzuar*, from *shevet Yissachar*. But Nesanel was faced with a dilemma. What should he bring? My *machshava* here is that Nachshon had already brought the first *korban*. If Nesanel were to “raise the bar” by escalating the size and value of his *korban* over that of his predecessor, he realized there would be no end to this practice. Each *nasi* would want his *korban* to be greater than the one before him, and this would just foster anger, resentment and jealousy, with plenty of *lashon hara* as well. So *Nesanel ben Tzuar* did a wonderful thing, setting an example for all the *Nesiim* after him, by bringing the same *korban* as Nachshon did. In fact, it was identical to Nachshon’s *korban* in every which way. He did this purposely. As a result, this move enamored everyone after him to do the same thing. Thus, all their offerings were identical. Nesanel set the tone and everyone followed him. *Hashem* showed His pleasure to the *Nesiim* for not trying to outdo the next *nasi*, and therefore He repeated every word and ingredient of each *nasi’s korban* in the *Torah* itself, since these offerings were deliberately identical in order to avoid feelings of hatred and jealousy. They promoted a sense of *shalom* and *achdus*. *Hashem* considered them as a *korban tzibbur* and allowed them to even be brought on *Shabbos*. This is the way a *ben Torah* thinks and acts. May *Hashem* grant us a life of *gezunt* and *nachas* and of course, *shalom* - peace, amongst everybody.

## DRUSH V'CHIDDUSH

כל המא לעבר עבדת עבדה ועבדת משא באהל מועד ... (ד-מז)

The *Gemara* (*Erchin 11a*) states: “מנין לעיקר שירה מן התורה” - *Where do we know that song is obligatory from the Torah?*

*As it is says, “Then shall he serve in the name of Hashem, his G-d.” Which service (Avodah) is done in which Hashem’s Name is mentioned? You must say: It is song ... R’ Masna said, It is derived from here: “Because you did not serve Hashem, your G-d, in joyfulness and with gladness of heart.” Which service contains joyfulness and gladness of heart? You must say: It is song. “To perform the service for the service (“עבדת עבדה”): This refers to the music with cymbals and harps, which is a service for another service (Korbanos).”*

Why must there be a “*service for the service*”? **Rabbeinu Yitzchok Karo ז"ל** (**Toldos Yitzchok**) explains that when one brings a *korban*, he must confess his iniquities and come before *Hashem* with humility and sadness (עצבות) for his sins.

## EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE דרשה יתירה

איש איש כי תשמה אשתו ומעלה בו מעל ... (ה-יב)

Rashi tells us the connection between the *mitzvah* of giving the *kohen* his 24 priestly gifts (מתנת כהונה) and the *parsha* of *Sotah*: “*If a man refrains from bringing the special gifts to the Kohen, in the end he will wind up bringing his wife to the kohen as a sotah.*” What is the message here? Does the punishment truly fit the crime? **R’ Avraham Pam ז"ל** explains that if we do not give the rabbis, teachers and *morahs* of our children the respect and honor they deserve, in the end WE will suffer. Our own children will lose their faith in *Torah* leaders. When children hear their parents speak negatively about *Gedolim*, *Roshei Yeshivos*, and any *Torah* figure, it automatically sends a negative message to their brains and they say: “If I don’t have to listen to THEM, then I don’t have to listen to YOU!” You are in fact doing yourself in by not giving *Torah* leaders and teachers their due respect. When children *r”l* throw off the yoke of *Torah* and *mitzvot*, it is because a tiny negative seed was planted in their minds which grew and developed into a giant tree of doubt and confusion.

Perhaps the removal of the head-covering of the *sotah* is the equivalent of one who removes his connection to *Torah* and *mitzvot*. This can happen from not giving the *Kohanim* their rightful gifts! Our children’s *Rebbis* and *Morahs* should be spoken about with great respect. This is the greatest gift we can give them. It is also a gift we give our children and the most important gift we give ourselves. Because the day might come that you will need to bring your son or daughter to a *Torah* authority to help make an important decision in life, and if you have spoken against the *Rav* or *Rebbeitzin*, you can be sure they will have no influence on your child. Dear parents, we have just accepted the *Torah* with the famous words “*Na’aseh v’Nishma.*” Let us accept our *Gedolim*, leaders and those who teach *Torah* with the same devotion, commitment and faith.

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM R’ CHAIM YOSEF KOFMAN

# מחשבת הלב

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickenforshabbos.com - The charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Pretz, Yisroel with zero overhead